

Den anden Betragtning: Statens Interesse, men som ogsaa er i de Paagjældendes, er den, at, jo mere vi stræbe efter at frigjøre Officeren for enhver saadan Forpligtelse, destomere maa ogsaa Staten gaae ud paa at frigjøre sig for alle de Byrder, som den har overtaget for gifte Officerer. Der er nemlig adskillige Begunstigelser for gifte Officerer, og dem maatte Staten efterhaanden ophæve. Det er muligt, at den alligevel kan komme til dette, ligesom jeg ogsaa troer, at det var rigtigst, at det under enhver Omstændighed stete; men det forekommer mig afgjort, at, naar man følger den foreslaaede Vej, saa kommer man dertil; kunde man derved finde en Middevej, en Vej, som var Overeenskomstens Vej, saa troer jeg, at det i de Paagjældendes Interesse vilde være bedre. Man kunde jo saaledes overveje, om ikke den Usikkerhed i Anvendelsen af de hidtil bestaaende Regler i at paasee, at Officererne ere i Besiddelse af en vis aarlig Indtægt, forinden de faae Lov til at gifte sig, kunde give Anledning til, at man gjorde den Sikkerhed, som herfor gives, større, men den krævede Sum mindre.

Naar vi spørge, hvilken den Sum er, som for Diebliffet i det Hele taget maa antages at være en taalelig og rundelig Forsørgelse for en Enke endnu i yngre Aar, og vi see vor Pensionslov igjennem, saa er allerede 300 Rbd. aarlig en meget høj Pension, og vi see en Mængde Enker, som ikke have Saameget, uagtet de have Børn og Understøttelse til dem tillige. Det forekommer mig derfor, at vi, naar vi betraaede denne Vej, nemlig at begrænse saavel Alderen som den Sum, der skal stipuleres som en nødvendig Betingelse for Officerernes Giftermaal, samt lader den falde ganske bort, naar Officererne forfremmes til at faae Bestalling som Capitainer, at vi da ville naae et Formaal, som vilde fyldestgjøre i en stor Grad, eller idetmindste fyldestgjøre mange af de Krav, som nu gjøres af de paagjældende Personer, og som maastee i dette Diebliff vilde finde mindre Modstand fra Regeringens Side end Lovforslaget.

Jeg har ønsket at fremsætte disse Bemærkninger til Overveielse paa dette Standpunkt, fordi jeg føler, at vi, naar vi komme til at

behandle Finants- og Pensionsvæsenet, efterat denne Lov, isald den kommer istand, har været i Virksomhed i nogle Aar, maae være fattede paa at møde den med Indskrænkninger, som sikre Statskassen for altfor store Udgifter.

Finantsministeren: Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) fremsatte, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg skal vel ikke bestride det ærede Things Competence til at beskæftige sig med Lovarbejder, som ikke kunne blive til Lov, uden at ville faae directe Indflydelse paa de andre Landsdele; thi jeg er ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Maribo i, at, naar et saadant Lovgivningsarbejde foreligger, saa vil det være en af de Overveielser, som der vil være at forelægge Hans Majestæt om, hvorvidt de saaledes for Kongerigets Vedkommende som hensigtsmæssigt anseete Lovforslag maatte egne sig til at udvides til de øvrige Landsdele, og en af de Grunde, som kunde tænkes til at anvende det kongelige Veto, kunde være den, at Regeringen ansaae det betænkeligt at udvide saadanne Love til de andre Landsdele, og derfor maatte foreløbigt i Kongeriget lade det blive ved, hvad det der var. Competencen skal jeg derfor saaledes ikke søge at bestride, og det saameget mindre, som der, ikke alene hvad denne vigtige Sag angaaer, der af den ærede Rigsdagsmand er fremhævet, men ogsaa hvad andre vigtige Sager, og det endogsaa meget vigtige Sager, angaaer, er givet Exempler af Regeringen selv. Jeg har saaledes været i den Nødvendighed, at maatte andrage paa kongelig Bemyndigelse til at fremlægge adskillige Lovforslag, som aabenbart ikke kunne træde frem og faae Anvendelse, uden at de maae tages til følge for de Landsdele, som ikke ere repræsenterede her. Jeg kan altsaa forsaavidt erklære mig enig med den ærede Rigsdagsmand, men jeg troer paa den anden Side, at den ærede Rigsdagsmand ogsaa vil give mig Ret, naar jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden paa, at det er lidet ønskeligt at beskæftige sig med Lovgivningsarbejder, om hvilke det her Anførte gælder. Jeg troer derimod, at det er hensigtsmæssigt, at man i ethvert Tilfælde, hvor man beskæftiger sig med et Lov-